

Sygn. akt IV U 469/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 listopada 2019 r. w S.

odwołania P. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia(...)2019 r. Nr (...)

w sprawie P. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

**I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo P. K.
do renty z tytułu całkowitej niezdolności od pracy od dnia
(...)2019 r. do dnia(...)2022 r.;**

II. przyznaje i nakazuje wypłacić z sum Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Siedlcach) na rzecz adv. P. M. kwotę 110,70 (sto dziesięć i siedemdziesiąt groszy) złotych, w tym należny podatek od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu na rzecz P. K..

Sygn. akt IV U 469/19 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 8 maja 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał P. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 marca 2019r. do 31 marca 2022r. wskazując, że komisja lekarska ZUS ustaliła, iż ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do (...)2022r.

Odwołanie od w/w decyzji złożył P. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał m.in., że wbrew ustaleniom organu rentowego jest całkowicie niezdolny do pracy w związku z przebytym w 1995r. urazem czaszkowo-mózgowym, czego dowodem jest dokumentacja medyczna. Dodatkowo w późniejszym okresie doznał urazu kończyny. Obecnie posiada skierowanie

na Oddział Psychiatryczny. Dla wykazania swoich twierdzeń wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych z zakresu neurologii i psychiatrii (odwołanie wraz z załącznikami k.1-4 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 26 kwietnia 2019r., która ustaliła, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 31 marca 2022r., a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony P. K. w okresie od 25 listopada 1995r. do 31 grudnia 2014r., a następnie od 9 stycznia 2015r. do 28 lutego 2019r. uprawniony był do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (decyzje organu rentowego - w aktach rentowych). W dniu 4 lutego 2019r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.343 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 28 marca 2019r. ustalił, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 31 marca 2022r. (orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 28 marca 2019r. k.345 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 26 kwietnia 2019r. ustaliła, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 31 marca 2022r. (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.214 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 26 kwietnia 2019r. k.347 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 8 maja 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. ustalił ubezpieczonemu od 1 marca 2019r. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31 marca 2022r. (decyzja z 8 maja 2019r. k.349 akt rentowych).

Ubezpieczony ma (...)lat i wykształcenie w zawodowe – rolnik-mechanizator. W latach 1987- 1995 ubezpieczony był zatrudniony jako traktorzysta (kwestionariusz okresów składkowych i nieskładkowych k.3 akt rentowych, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k.7 akt rentowych). W maju (...) ubezpieczony uległ wypadkowi doznając ciężkiego urazu czaszkowo-mózgowego. Od 25 listopada 1995r. był uprawniony do renty inwalidzkiej, a następnie renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (decyzja z 25 listopada 1995r. o przyznaniu po raz pierwszy renty inwalidzkiej pierwszej grupy k.22-23 akt rentowych). Od 2010r. ubezpieczony w niepełnym wymiarze czasu pracy jest zatrudniony w Zakładzie (...).

Ubezpieczony cierpi na (...), które rozwinęły się u niego w następstwie wypadku przebytego w 1995r. W poradni zdrowia psychicznego leczy się od 2005r. W 2015r. ubezpieczony przebywał na Oddziale Psychiatrycznym z powodu poważnych zaburzeń zachowania z tendencjami samobójczymi. Utrzymują się u niego zaburzenia funkcji poznawczych w zakresie pamięci i koncentracji uwagi. W funkcjonowaniu osobowościowym chwiejność emocjonalna, wzmożone napięcie z tendencją do reakcji dysfotycznych, obniżenie zdolności adaptacyjnych, obniżony krytycyzm, co skutkuje zaburzeniami osobowości i zachowania. W porównaniu do sytuacji istniejącej do 28 lutego 2019r. (okres uprawnień do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy) stan zdrowia ubezpieczonego nie uległ poprawie. Istniejące zmiany charakterologiczne, zaburzenia zachowania i dysfunkcje sfery poznawczej uwarunkowane są zmianami w o. u. n. Z powodu rozpoznanego schorzenia ubezpieczony jest nadal ,tj. od (...)2019r. całkowicie niezdolny do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to (...)2022r. (opinia biegłego psychiatry oraz psychologa k.29-30 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego P. K. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie

następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresie ubezpieczenia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie odwołania ubezpieczonego domagającego się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie, że jest uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony po 28 lutego 2019r. jest nadal całkowicie niezdolny do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołów biegłych złożonego ze specjalistów z zakresu psychiatrii i psychologii dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest nadal ,tj. od 1 marca 2019r. osobą całkowicie niezdolną do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 31 sierpnia 2022r. W złożonej opinii biegli wskazali, że w porównaniu do stanu wcześniejszego, stan zdrowia ubezpieczonego nie uległ poprawie. Biegli podkreślili, że u ubezpieczonego nadal utrzymują się zaburzenia funkcji poznawczych w zakresie pamięci i koncentracji uwagi, zmiany charakterologiczne oraz zaburzenia zachowania, co powoduje, że ubezpieczony w dalszym ciągu jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniami. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona.

Wniosków zawartych w opinii biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii nie podważyły zastrzeżenia organu rentowego (k.42-43 akt sprawy). W ocenie Sądu zawarte w w/w piśmie zastrzeżenia do opinii złożonej przez dotychczasowych biegłych nie są umotywowane merytorycznie i stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłych. Zauważenia bowiem wymaga, że organ rentowy wskazywał jedynie na odmienną ocenę stanu zdrowia ubezpieczonego dokonaną przez lekarza konsultanta ZUS specjalistę z zakresu psychiatrii. Również fakt, że ubezpieczony jest zatrudniony w zakładzie aktywności zawodowej, nie podważa ustalenia, że jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. W tej sytuacji Sąd stwierdził, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający do wydania rozstrzygnięcia. Dlatego też wniosek organu rentowego o przeprowadzenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych złożonego ze specjalistów z zakresu psychiatrii i psychologii jako zbędny, podlegał oddaleniu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.